

Lars Ljunggren

1914 – 2006

- 1914 Lars Yngve Ljunggren föds den 26 mars i Gudmundstorp.
- 1924 Första tavlan i 10-årsåldern. Lars far satt modell.
- 1920-talet Arbetade fem år i Sala Kakel- & Keramikfabrik vid Hyttan i slutet på 1920-talet.
- 1940 ca Flyttar till Norrmalm med sin blivande hustru, Ingrid Andersson, f. 1920.
- 1943 Började sin konstnärsbana på heltid. De flyttar till Brunnsgatan 11 som ägdes av Ingrids föräldrar. De gifte sig 12 juni och dottern Rosita föds.
- 1948 Sonen Christer föds.
- 1955 Separation från Ingrid och Lars flyttar till Gustav Adolfsgatan 5.
- 1956 Sin första egna utställning, med start den 27 april, i Ekbloms bilskolas lokaler.
- 1957 ca Somrarna i Strömstad från omkring 1957 till 1963 med Svensk Konstförmedling. På vintrarna i Norrland, där han träffade sjuksköterskan Eva i Kalix.
- 1960 ca Lars flyttar till Karlagatan 1.
- 1963 Gifter sig 6 juli med Eva.
- 1965 Utställning i Gudmundstorp. Lars har sin ateljé i föräldrahemmet som han förvärvat. Sista dagen var egentligen den 9 maj, men förlängs till 15 maj.
- 1966 Utställning i maj i Gudmundstorp.
- 1969 Utställning 25 april – 4 maj i Folkpartilokalen, Magasinsgatan 4.
- 1971 Utställning 23 mars – 4 april i Galleri Fortuna på Norra Esplanaden.
- 1973 Jubileumsutställning i Gudmundstorp – 30 år sedan han började måla på heltid.
- 1980 Utställning, den första på sju år, 26 april – 1 maj i Glasmästers lokaler, Agueligatan 12
- 2001 Eva avlider den 27 december.
- 2006 Lars Ljunggren avlider den 26 maj.
- 2013 Minnesutställning hos Galleri Jan, Täljstenen i Sala, 27 april – 5 maj 2013.

Christer Ljunggren, 14 oktober 2014:

Från vänster min far Lars, Sigge – en konstnär från Stockholm – och min farbror Olle. Sigge var ihop med min faster Laila. Olle var kommunalarbetare, stensättare. Min far målade heltid från 1943, tidigare hade han jobbat på tegelbruk och på keramik- och kakelfabriken vid Hyttan, som sedan brann ner 1932.

Min far var väldigt mörk. Mörkt hår och brunögd. Det gällde hela hans släkt. På den tiden var det inte så vanligt att vara mörk och min far och hans syskon fick ta emot en massa skit om ”resandefolk” och annat. Men dom var väldigt duktiga. Tio syskon och föräldrarna bodde i ett rum och kök i Gudmundstorp. Det var tungt, men många hade det så på den tiden. Fadern var gårdfarihandlare och min far och Olle var också ute och sålde – de cyklade bland annat till Gävle och sålde tyger och annat. Det sågs inte heller med positiva ögon, men det fanns inga andra jobb när de var unga. Ett slags främlingsfientlighet. Men alla barnen blev bra etablerade i samhället även om de hade växt upp under tuffa ekonomiska och sociala förhållanden.

Under kriget var min far i Boden och vid Skånekusten, så då var det avbrott i skapandet under ett par år. Min far ville inte vara anställd. Han ville inte ha någon som bestämde över honom – han ville gå sin egen väg.

Efter separationen från min mor Ingrid flyttade far till Gustav Adolfsgatan 5 omkring 1952-53. Han bodde där ensam i en vindsvåning. Man var livrädd när man gick i småskolan och skulle upp till pappa. Det bodde en del alkinsar där och det fanns inget lyse, så när man kom fram till hans dörr var man alldeles skakis.

Min far målade och sålde tavlor under hela 40- och 50-talet, men hade ingen egen utställning förrän 1956. En gång när vi cyklade från Väsby kungsgård satt jag på pakethållaren och råkade få in foten i hjulet, så det blev tvärstopp och min far slog i backen och bröt båda handlederna. Maximal otur för en konstnär.

På somrarna i slutet av 50-talet och början av 60-talet åkte vi ner till Strömstad. Det fanns en man i Sala som kallades Bok-Olle och bodde på Järnvägsgatan. Han startade Svensk Konstförmedling och flyttade senare verksamheten till Uppsala – var mycket tillsammans med Mollbrink. Så Lennart Lindberg och min far blev anställda av Bok-Olle och för att dryga ut sina ekonomier åkte vi ner till Strömstad på somrarna från mitten på 50-talet till början av 60-talet. Då var Lennarts son Cobbe, min syster och jag med. Svensk Konstförmedling hade utställningar hela somrarna i Grebbestad, Fiskebäckskil, Smögen, Hunnebostrand, Strömstad – det var rikt folk från de stora städerna som hade sina sommarnöjen där. I Strömstad hyrde de varmbadhuset och teaterbion. Man sålde bra konst – Amelin, Liljefors, Lars Norrman – allt som var populärt på den tiden. Syrran och jag fick 10 spänn för varje tavla de sålde. Vi gjorde bra med pengar!

På vintrarna de åren turnerade min pappa i Norrland med Svensk Konstförmedling. Bland annat hyrde de in sig på Hotell Knaust i Sundsvall. Han kunde vara borta en månad i taget och då fick vi barn presenter – renskinn, sameslöjd och liknande – när han kom hem..

I Gudmunstorp hyrde min far av kommunen stugan där han växt upp och tillbringade mycket tid där med måleri och utställningar. Det huset är nu borta. Brandkåren använde den för en brandövning våren 2014.

Skogen var för min far livsviktig. Därav alla naturmotiv. Blommorna och skogen var inget tillrättalagt för konstpubliken utan en livsfilosofi. När man far var nerstämd gick han ut i skogen.

Min far tappade håret i början av 50-talet. Idag är det populärt att vara ”baldheaded” – då var det en katastrof. Det tog honom hårt att förlora sitt mörka, vågiga hår och han försökte med många kurer att få det tillbaka utan att lyckas.

Han ställde också ut flera gånger i Folkpartilokalen på Magasinsgatan. Det var en bra lokal med överkomlig hyra. Ibland tillsammans med Karl-Otto Modin. Sedan ställde han ut flera gånger i bilskolans lokaler vid Lillåstrand.

Galleri Fortuna höll till i gamla mejeriet på Norra Esplanaden. Det var en ungrare som kom hit efter Ungernrevolten som var drivande och vi var några stycken som hjälptes åt att fixa till utställningslokalen. Ungraren, Piros, blev senare tandläkare och har privatpraktik i Brighton i England. Galleri Fortuna var en bra lokal att ställa ut i, mitt emot gamla Posten där mycket folk skulle uträtta sina ärenden.

Min far ställde ut 1980 hos Rolf Pettersson, Glasmästers lokaler, Aguéligatan 12. Rolf sålde en hel del tavlor för min fars räkning.

Lars målade jämt, men hade ingen ateljé utan målade hemma. När man kom upp till honom satt han nästan jämt i köket och målade. Han var också bra på att sälja. Är man konstnär är det en fördel att vara duktig säljare. Han var inte rädd för att ta kontakt med folk. Jag minns när vi åkte bil upp till Dalarna på 60-talet och min far gick in till fabrikörer och liknande och sålde tavlor. Vi åt falukorv och bröd i bilen – levde billigt. Han hade lätt för att prata med folk. Och i Sala sålde han förstås mycket. Det var priser på hans tavlor som folk hade råd med och kunde köpa för egen del eller som 50-årspresent eller avgångsgåvor.

Från vänster farbror Olle, Sigge, min faster Laila och min pappa Lars.

Bo Svärd, 29 oktober 2015:

Salakände Erik Ljunggren minns besöken på fabriken runt 1930, där brodern Lasse mixade glasyr, ett vitt pulver och vatten i en roterande blandare.

I en annan del av byggnaden skapade den alltid lika glade dekormålaren Harry Sjöholm de så populära ”Salakrukorna”, med sina blomsterslingor eller antikinspirerade mönster, berättade Erik för mig.

LÖRDAGEN DEN 28 APRIL 1956

KONSTNÄRSLYA

Lasse Ljunggren i sin lya med en del av sin produktion.

Autodidakt i Sala Expo i hemstaden

Var ska en konstnär hålla till om inte i en vindsvåning. Där uppe under takstolarna med vindskontor, doft av kläder och naftalin. Där har Sala-konstnären Lasse Ljunggren sin lya på Gustaf Adolfsgatan i silverstaden. En autodidakt, som nu plockat alla utrymmen fulla med sina alster — ty han skall begå sin första utställning.

Först vid 42 års ålder har han nu fått en chans att mera samlat göra sin egen exposé och naturligtvis vill han göra den inför sin hemstads publik. På fredagen öppnade han sin utställning i Ekbloms bilskolas lokaler. Drygt 40-talet nummer omfattar utställningen.

Vi sitter några stycken och pratar i hans hemtrevliga lya medan konstverken sprider sin doft av

(Forts. på sid. 10)

Autodidakt (Forts. från 1:a sidan)

färg och förväntan omkring sig. Nyss har han färdigställt den sista ramen. Han gör nämligen alla ramar själv.

Naturligtvis hade Lasse Ljung-

gren konstnärliga ambitioner redan i skolan. Han kunde sitta uppe till långt in på nätterna och teckna. Någon målning kunde det inte bli tal om då. Är man en bland tio stycken ges inte så stora möjligheter att få medel till palett och färger.

Efter att ha provat på en del borgerliga yrken under åren slog han sig på måleriet för gott för omkring 13 år sedan. Det har inte varit någon dans på rosor och ofta har han fått sälja sina tavlor för en spottstyver för att skaffa kontanter.

— Folk ser att man är utan pengar och då utnyttjar man, säger han.

Tittar man på Lasse Ljunggrens produktion ser man naturalisten i sin prydno. Men också autodidakten, den där som ser naturen sådan den är men väljer tidpunkten efter sin egen sinnesstämning. Bäst är han utan tvekan i molltonerna, där han har den stora fördelen behärska gråtonskalan. Men även i några stillibem bör han ha uppmärksammas. Minnen från Härjedalen och Strömstad ingår i hans produktion och här har han utan tvekan lyckats mycket bra.

Han har haft det motigt, Lasse Ljunggren. På mer än ett sätt. Men hans längtan till måleriet har hållit honom uppe. Han har inte försökt komplicera sig själv genom några utvecklingar i ena eller andra riktningen eftersom han själv trivs bäst med naturalismen. Att berätta vad han ser med ökonstlad blick. Även detta är väl en ärlig ambition.

Naturligtvis känns det det en smula nervöst inför den första presentationen i offentlighetens ljus. Men Lasse har ställt in siktet lågt och gör ingen halvbrytande saltomortal om man inte skulle finna behag i hans alster. Men vi skulle nog ta rätt mycket fel om så skulle bli fallet. Ett besök på hans utställning är att rekommendera.

Käwe.

SALAKONSTNÄREN LARS LJUNGGREN I FULL VERKSAMHET

Salabo visar sin debututställning efter 13 år som utövande konstnär

Att skynda långsamt är utan tvivel en god regel och detta gäller inte minst för en konstnär. En sådan som inte kan beskyllas för att ha haft för bråttom är salakonstnären Lasse Ljunggren. I tretton år har han uteslutande ägnat sig åt måleri, men först nu har han ansett det lämpligt att visa sin konst i ett större sammanhang. Det blir en utställning i Ekbloms bilskola för vilken det är vernissage i dag.

Den långa bleka ynglingen i den bruna baskern torde väl vara känd för de flesta i salaorten och på åtskilliga håll hänger det tavlor med hans signatur. Det har också blivit åtskilliga tavlor målade under årens lopp, men det kostar att leva, och därför har det inte blivit över till någon utställning tidigare. Jag har inte vågat mig på det heller, säger konstnären själv, en smula blygsamt. Intresset för konst har emellertid funnits redan från skolåldern,

men barndomshemmet var fattigt och pengarna räckte inte till att köpa färg åt barnen. Det blev i stället att rita så fort det gick att komma över en pennstump och ett användbart papper. Senare kom emellertid färgerna in och måleriet blev en hobby, men efter ett par år som tegelbruksarbetare tog han steget över för att uteslutande ägna sig åt måleri.

Några pengar har det aldrig blivit
(Forts. på 6:s sidan)

över för skolor utan Lasse Ljunggren har helt och hållet varit hänvisad till att söka sig fram på sina egna vägar. Därtill har oturen grinat emot honom. Hälsan har långt ifrån varit den bästa.

Vad det därtill kan betyda för en konstnär att bryta av båda armarna — det hände genom att framaxeln på cykeln gick av — är inte svårt att förstå.

När han nu står redo att visa salaborna sin konst är det som en ganska avancerad konstnär och det är knappast något tvivel om, att han kommer att låta tala om sig i fortsättningen.

Ett och annat har tidningens medarbetare under årens lopp sett av Lasse Ljunggrens konst, och det har sällan varit några dåliga saker, men i den kollektion om 40-talet olja och pasteller, som han visar i sin utställning finns det verkliga pärlor.

Några av hans stilleben är riktiga läckerbitar och hans landskap från Sala, Härjedalen och Bohuslän står sig gott i konkurrens med vad som visats i Sala under denna utställningssäsong. I blommotiven möter man tussilago och penséeer så som en vanligt funtad människa vill ha dem. Överhuvudtaget finns det inga -ismer i hans konst utan det är det rena naturalistiska måleriet han utövar. Det är inget övermått i färger. Det är ett sobert hanterande av en palett där gråtonerna blandats med kärlek och känsla.

Foto Sven Norling 1956

Foto Sven Norling 1956

Hösten 1962.

Lars Ljunggren

1 Skogsväg	650: -	22 Grönsaker på duk (pastell)	225: -
2 Blommor i kopparflaska ...	450: -	23 Ekeby kvarn	300: -
3 Motiv från Ringgatan (1)...	450: -	24 Palettskrap	550: -
4 " " " (2)	350: -	25 Blåsippor	200: -
5 Skogstjärn	375: -	26 Uppställning på bord	250: -
6 Skogsblommor	250: -	27 Vitsippor (1)	200: -
7 Anemoner och videkvistar (pastell)	175: -	28 Fäbod	400: -
8 Morgondis	350: -	29 Stilleben med frukt	200: -
9 Stilleben, (1)	175: -	30 Penséer (pastell)	125: -
10 Vårvinter, (pastell)	150: -	31 Vårblommor	225: -
11 Vår i skogen	350: -	32 Kruka och citroner (pastell)	150: -
12 Motiv från Strömstad (1)...	350: -	33 Skogsmotiv (1)	125: -
13 " " " (2)	225: -	34 Stilleben med vas (pastell)	150: -
14 Kaffepettern	400: -	35 Amaryllis (pastell)	250: -
15 Stilleben (2 - pastell)	125: -	36 Syrener	250: -
16 1:a Advent (pastell)	175: -	37 Trädstammar	100: -
17 Snösmältning	400: -	38 Skogsinteriör	200: -
18 Stilleben i blått (pastell) ...	175: -	39 Blommor i vas	175: -
19 Sala sockenkyrka	325: -	40 Vitsippor (2)	175: -
20 I skogen	550: -	41 Skogsmotiv (2)	375: -
21 Dimman lättar	350: -	42 Övre Handölsfallet i Jämt- land	400: -

Konst

Lasse Ljunggren öppnar vårsalong i Gudmundstorp

Vårblomsterna — ja i backarna kring Sala har de snart blommat ut, men i ateljen hos konstnären Lasse Ljunggren i Gudmundstorp har de förevigats. Runt väggarna i den trivsamma stuga där han inrett sin sommarateljé lyser de från väggarna — blåsipporna och vitsipporna tillsammans med tulpaner och andra blomster.

Lasse Ljunggren öppnade igår en utställning — en vårsalong. Han är välkänd av salaborna och beövar ingen särskild presentation. Ett flertal utställningar har han haft bl. a. i hemstaden och har inte kunnat klaga på besökarnas intresse. När han nu åter inbjuder till besök kan man konstatera att han alltså är den

naturalist man lärt känna, men också att han utvecklats och mognat sedan sitt senaste framträdande.

Blommorna nämndes inledningsvis inte endast därför att de dominerar bland de drygt trettio-talet tavlor han visar utan även för det konstnärliga utförandet. Ett antal fint utförda stilleben samt landskapsmotiv kompletterar den trevliga utställningen. Till de senare har motiven hämtats, företrädesvis från västkusten och fjällvärlden.

Man kan utan förbehåll rekommendera ett besök på utställningen i Gudmundstorp, som är öppen t.o.m. den 9 maj, lördagar och söndagar mellan kl. 13—20 och övriga dagar kl. 15—20.

Nick

Konst i Gudmundstorp

Lars Ljunggren: Stilleben i blått.

Konstnären Lars Ljunggren har kunnat glädja sig åt ett stort intresse för sin utställning i ateljén vid Gudmundstorp och ett tiotal av de utställda konst-

verken har redan funnit köpare. Utställningen hålls öppen i dag kl. 15—20 och under lördagen och söndagen kl. 13—20. Söndag är sista dagen.

KONSTUTSTÄLLNINGEN

fortsätter i min ateljé i Gudmundstorp t.o.m. den 15 maj

Öppet lördagar—söndagar 13.00—20.00
Övriga dagar 15.00—20.00

HJÄRTLIGT VÄLKOMNA! LARS LJUNGGREN
(Salandammsvägen rakt fram cirka 2 km. Skyltar finnes).

Larsen - 65

7-5-1966

LASSE LJUNGGREN, som målat i drygt 20 år, har väl hela denna period troget hållit sig till naturalismen. Men det skall sägas att han tekniskt och även innehållsmässigt naturligtvis gjort stora framsteg. Han har en säker blick för skönhetsvärdena i naturen och med ett väl uppövat handlag lyckas han också fänga bilderna ur denna natur på sina dukar eller på pastelpapperet. Om man skulle våga sig på en jämförelse med kollegorna i Sala, kan man kanske säga att han på sätt och vis är en kombination av Edvard Cederling och helt nyligen framlidne John Sköld. Han har sålunda stilleben och blomstermotiv, som i sin detaljerade utformning och koloristiska känslighet påminner starkt om den förre. Men han har också i andra stunder både genom motivval och tekniskt utförande med palettknivens hjälp förevigat naturstämningar som starkt påminner om Sköld. Det är dock ingalunda frågan om ett konglomerat av dessa båda. Givetvis besitter Lasse Ljunggren en egen personlighet, som skiljer honom från jämförelseobjekten. Det är ett lättillgängligt måleri med bred anslagskraft, som alltså och kanske inte minst i den många gånger komplicerade, för att inte säga förvirrade, situation som konsten i dag befinner sig i, genom sin enkelhet och rätlinjighet kan verka som en lisa.

KARL OTTO MODIN har andra utgångspunkter och andra värderingar. Han har väl ännu inte slutligt funnit sin stil. Det vore väl mycket begärt. Men om

Konstutställning

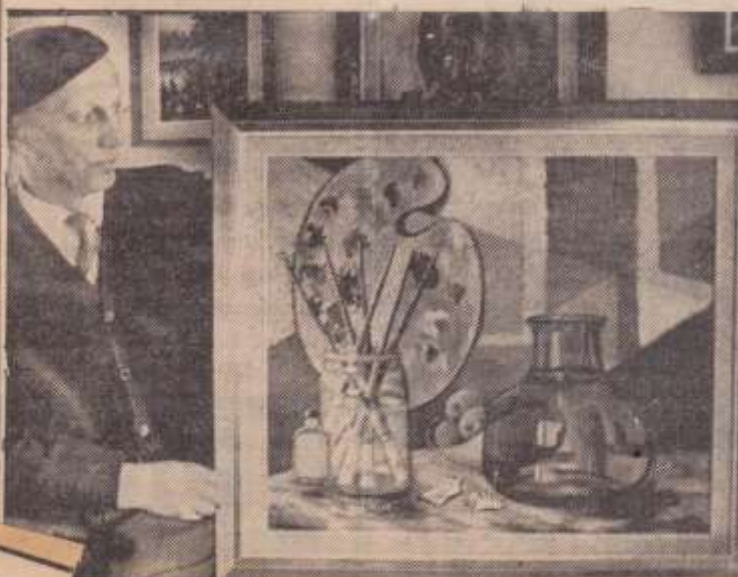
hålles i FOLKPARTILOKALEN, Magasinsgatan 4.
fr.o.m. den 25 april t.o.m. den 4 maj.

Öppet: Fredagar, lördagar, söndagar kl. 13.00—20.00
1 maj 13.00—20.00.

Övriga dagar 16.00—20.00.

HJÄRTLIGT VÄLKOMNA!

LARS LJUNGGREN.

Lasse Ljunggren: "Uppställning på bord".

Vestmanlands Läns Tidning 13 feb 1967:

Konstnär i småstad (4):

Skogssinnad Sala-målare kopplar av med gurkodling

Lars Ljunggren under arbete med ett verk kallat Skogsinteriör.

Ljunggren, Lars, konstnär. Han har skog i sitt efternamn och han älskar att måla träd, skogstjärnar och ljung. Buntit? Nej! Hans bästa "bitar" — som han själv säger — har något av bauerisk troliskog över sig.

Bor i Salas högsta hus, sex våningar högt minsann. Men har ateljén ute i Gudmundstorp några km från sta'n. Han har köpt sitt fädernehem. Där målar han, lapar sol och odlar gurkor och tomater.

— Är du bra på gitarr?

— Nej, men jag försöker, och barnen har kommit längre.

— Måste en konstnär vara musikalisk? Alla jag har träffat har varit det.

— Måste måste man väl inte, men det hänger väl ihop med konstnärakynnet. Sinne för rytm måste man kanske ha.

Litet franskt påbrå på fädernet. Gjorde första tavlan i tioårs-åldern. Pappa var anäll och satt modell. Fem ungdomsår på keramikfabrik i Hyttan. Bra för formsinnet.

Ljunggren är naturalist. Han

har oljor och pasteller, som man kan tycka om. Det är möjligt att det inte är fint att gilla tavlor, som det är vårskimmer över. Men Ljunggren har aldrig gjort anspråk på att vara fin!

Ett stilleben signerat Lars Ljunggren.

Varma länder drömmer han inte om. Norge och Norrland är hans jaktmarker. Frugan Eva fann han i Kalix. Applet ramlar ibland inte längre än det vill. Det kan stanna ganska nära stammen. Ljunggrenska sonen Christer målar också. Ett helt annat manér. Dottern Rosita har gjort som alla andra salaungdomar. Stuckit från stan, alltid. Till Eskilstuna. Även hon är målariinna men inte så målmedvetet som brorsan.

— Sala är en skön stad! Snälla människor, men dom kan vara förgärliga också. Och så finns det något, som jag skulle vilja kalla för Salas döbudsor! Ett bisarrt skämtlygne, ett arv från gruvtiden kanske.

Jag tycker om allt måleri, abstrakt också, även om jag ibland inte begriper det. Men det är ju så med fågelsången också — man tycker den är vacker men förstår den inte...

Ljunggren drömde som ung om att bli keramik, men ödet ville annorlunda. Sala Kakel- & keramikfabrik brann, och så fick det bli måleri i stället. Det har pågått i 25 år.

Många utställningar i Norrland samt i regel en utställning per år i hemataden.

Fjodor

Konstutställning

hålls i FOLKPARTILOKALEN, Magasinsgatan 4.
fr.o.m. den 25 april t.o.m. den 4 maj.

Öppet: Fredagar, lördagar, söndagar kl. 13.00—20.00
1 maj 13.00—20.00.

Övriga dagar 18.00—20.00.

HJÄRTLIGT VÄLKOMNA!

LARS LJUNGGREN.

-69

Lars Ljunggren på Fp-lokalen

I Folkpartilokalen Magasinsgatan 4 utställer den här veckan *Lars Ljunggren*, Sala, en av de mer stillsamma och försynta i samhället både som människa och som målare, men en idog och ärlig utövare, som står naturen nära och som skildrar den utan andra omskrivningar än att han kanske skänker sina bilder ett lätt romantiskt, ibland smått sentimentalt skimmer. För honom är alltjämt Gröna gången ett idylliskt promenadstråk och stadsmotiven från Sala innebär närmast en fotografisk återgivning av välkända miljöer överdragna med ett stämningsskikt, som säkert vädjar med framgång till alla gamla stadsbor.

Han har till en del övergett det renodlade penselmåleriet och försöker ge framför allt naturmotiven en struktureffekt genom att blanda kniv- och penselteknik och tanken går ibland till framlidne Salamålaren John Sköld.

Bäst är Lars Ljunggren enligt anmälarens mening i sitt pastellmåleri. Han har i den här utställningen flera stillleben, där han ådagalägger ett fint sinne för färgen, ex. i Pastell nr. 1 med ett par lökar.

Den som har intresse av att följa Sala-konstnärerna och deras utveckling skall nog ta sig en titt också på Lars Ljunggren i Fp-lokalen. Det är inte så tätt på given med hans utställningar.

åkej

KONST

FOLKETS HUS – SALA
 Kungsgatan 8 (f. d. Domus)

FREDAGEN den 9 maj kl. 13—21
LÖRDAGEN den 10 maj kl. 10—19
SÖNDAGEN den 11 maj kl. 13—21

Ett 100-tal målningar av kända svenska och utländska konstnärer

Bl. a. verk av: Per Ekström, Olle Nordberg, Alex. Tolstoy, David Wallin, Robert Högfeldt, Uno Wallman, Sigrid Wahlström-Reugemount, Hans Fellénus, Ellis Wallin, K. G. Holmberg, Rickard Krantz, T. Jergill, Frans Gard, Henri d'Anty, Bertil Wahlberg, Dan Martin Masell, Leif Formgren, Kurt E. Heinonen, Kurt Carendi, Lindorm Liljefors, Bill Flodin, Margit Persson, Kerstin Hålldin-Formgren, Åge Lindbeck, Tage Åsén, Nils Nordlöf, Lars Friberg, Hans Angsäter, Astrid Forselius-Johnson, Axel Hamborn, Wilhelm Widell, Lars Ljunggren, John Sköld, m. fl.

Kom och se björnjägaren NILS RUNDGRENS otroligt naivistiska konst!

Dessutom ett flertal gamla målningar

*Karl-Erik
Andersson*
 Väsbygatan 19 Sala
 Tel. 0224 100 02

Vi erbjuda:
 Gammal och modern konst.
 Full bytesrätt med värdegaranti
 upp till två år.
 Bekväma avbet.-villkor.

Fri entré

MOLLBRINK:s
 KONSTFÖRMEDLING
 Box 130 36 — UPPSALA
 Tel. 018/11 38 69

Sala Allehanda 9 maj 1969

KONSTUTSTÄLLNING

HÄLLES I GALLERI FÖRTUNA

fr. o. m. den 23 mars t. o. m. den 4 april.

Öppet: Vardagar kl. 16.00–20.00

Sön. o. helgdagar kl. 14.00–20.00

Hjärtligt välkomna

Lars Ljunggren

1977

Konst**Lasse Ljunggren
på Galleri Fortuna**

Sala-målaren Lasse Ljunggren tillhör inte de högljudda i samhället. Försynt som hans person är också hans måleri, men ändå rikt på nyanser. I utställningen på Galleri Fortuna, som pågår t.o.m. den 4 april, visar han prov på ett väl utvecklat handlag och ett drivet sinne för färg. Han är närmast naturalist och han fångar med stor exakthet ett stycke skön natur, en stadsmiljö eller en handfull prylar i ett stilleben och utmärkande för allt han gör är en stor noggrannhet. Inte minst i sina stilleben lyckas han frammana nyansrikedom hos föremålen han återger. Den här utställningen visar också att han med förkärlek ägnar sig åt att avbilda kända Salamotiv och då arbetar han med framgång i de diminutiva formaten. Tidigare såg man honom producera sig i pastell, nu har han enbart oljor på sin Fortuna-utställning, där de röda såldlapparna redan sitter tätt.

åkej

KONSTUTSTÄLLNING

hålles i GALLERI FORTUNA

fr.o.m. den 23 mars t.o.m. den 4 april.

ÖPPET:

Vardagar kl. 13.00–20.00

Påskafte kl. 10.00–16.00

Sön. o. Helgdagar kl. 13.00–20.00

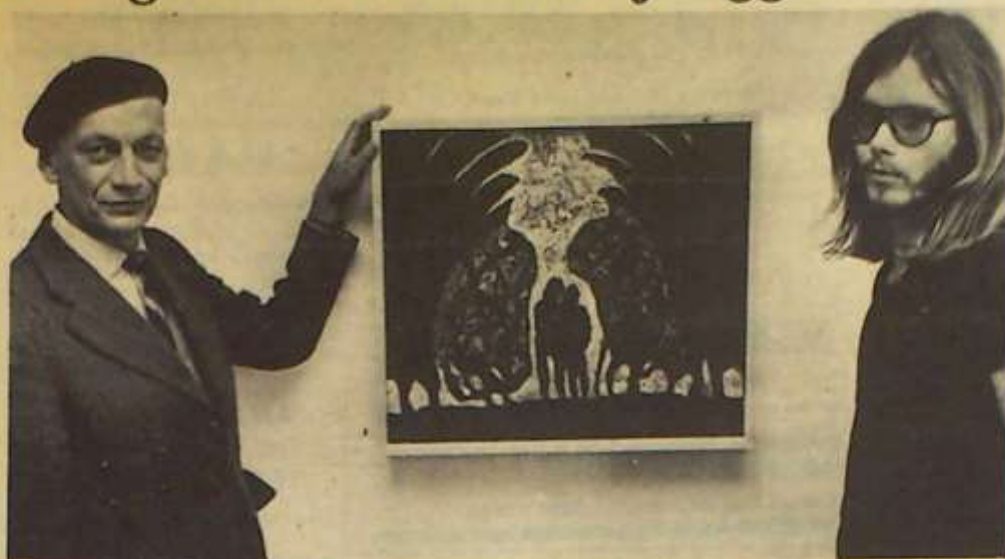
Hjärtligt välkomna!

LARS LJUNGGREN

SA 1971-09-29.

I sin fars fotspår: Första egna utställningen för salagrabben Christer Ljunggren

Lars Ljunggren brukar titta in på Galleri Fortuna ibland och täta besök blir det naturligtvis nu när sonen Christer har sin första egna utställning. Här ses de båda framför Christers "Tillsammans".

Christer Ljunggren, 23 år och Salagrabben från födseln och av ohejdad vana. Har försökt sig på lite av varje sedan han slutade skolan. För fyra år sedan startade han sin bana som konstnär. Visserligen inte på heltid men väl medveten om att det var något han ville satsa på. Man kan inte undgå att tala om fars arv i det här fallet. Lars Ljunggren är nämligen

gen pappa till Christer. Etablerad konstnär sedan många år tillbaka. Hade sin första egna utställning på 50-talet. Nu tjugo år senare har Christer sin första egna. Deltog för en tid sedan i ett par samlingsutställningar — också de på Galleri Fortuna. Christer är medveten om att konstnärshandeln är en svår väg att vandra — ekonomiskt sett.

— Jag har inga möjligheter att måla på heltid. Det skulle jag inte kunna leva på, säger han.

— Det har gått bra för grabben, säger fader Lars med illa dold stolthet. Förresten varför skulle han dölja det. Han vet ju själv hur svårt det är i början och hur roligt det är när det går bra.

Christer själv tycker han har ett bättre utgångsläge än när hans pappa började. Tiderna är annorlunda. Han har lite mer pengar att röra sig med. Men när det gäller att sätta pris på tavlorna då har han det svårt.

— Vad skall man ta, det är ju ens drömmar man målat och vem kan sätta pris på en dröm. En del tycker jag är dyr, andra tycker jag är väldigt billig. I princip är jag emot att kända konstnärernas namn får 10.000–15.000 för en tavla. Vem som helst kan ju inte köpa den då och det är fel, säger Christer.

Vi kommer osökt att tala om multikonstutställningarna, där meningen var att vem som

helst skulle ha råd att kunna köpa ett konstverk. Men den idén gillar inte Christer heller. Tycker inte om serieproduktion av en grej.

Till för en tid sedan arbetade Christer endast på lördagarna. Målade hela veckorna hemma i köket på Brunnsgatan. Men nu skall han börja arbeta deltid. Är ledig på eftermiddagarna från arbetet på posten.

— Jag skulle aldrig kunna tänka mig ett jobb varje dag mellan sju och fem, måste ha det lite mer oregelbundet.

Fängelsetiden svår

Så småningom räknar han med att söka in på någon form av konstskola. Men just nu ser framtiden så oviss ut. Han har nämligen lite att klara upp med svenska försvaret först. Ryckte in i lumpen för några år sedan. Kom underfund med att han inte kunde acceptera sin roll som soldat och sökte vapenfri tjänst.

Han ansågs dock inte tillräckligt samvetsöm. Resultatet blev en månad på Tillberga och Skänninge-fängel-

serna. En tid som Christer upplevde som ohälsug svår. Det kommer att bli ytterligare två månader på någon anstalt. När, ja det vet inte Christer och kan därför inte heller bestämt planera för framtiden.

Men när han klarat upp det som skall klaras upp räknar han med att flytta från stan. Han vill ut och se sig omkring. Träffa nya människor och skapa nya kontakter. Tycker annars Sala har ett bra konstnärligt klimat. Salakonstnärerna känner han sedan barnsben och de har betytt mycket för honom, både som människor och som målare.

Svårt att välja

Vi frågade Lars Ljunggren om han gett sonen några råd på vägen.

— Nej, det har jag väl egentligen inte. Vi målar ju helt olika.

— Vilka konstnärer är det som har betytt mest för Christer?

— Edward Munch, Salvador, Dali och fler andra berättar han.

Eftersom det är på Galleri Fortuna vi har vår pratstund ser vi oss lite omkring. Tittar på de cirka 30-talet verk som finns.

— Var det inte svårt att välja när du skulle ha din första egna utställning?

— Jo det var svårt, jag har väl drygt 50-talet färdiga tavlor allt som allt. Mycket mer har man ju gjort, men en hel del har också slängts efter hand.

Beträffande de olika titlarna tavlorna bär säger Christer att var och en skall ju få uppfatta tavlan som han vill, men kunskapen om konstnärrens grundtanke bör finnas i medvetandet. Någon har sagt till honom att det finns en religiös anstrykning i hans tavlor. Så känner han inte själv, men upplever tavlorna som en sökan efter någonting.

Det kanske passar på honom själv också och det är väl naturligt om det kommer till uttryck i hans tavlor. **net**

Lars Ljunggren jubilerar - 73

Salakonstnären Lars Ljunggren "firar" sina 30 år som aktiv konstnär med en utställning i ateljén i Gudmundstorp. Målningen "Våren nalkas" är ett av de 34 alster som visas.

Något av en jubileumsutställning är det konstnären Lars Ljunggren, Sala, har i sin ateljé i Gudmundstorp. Det är nämligen exakt

30 år sedan han började sin konstnärsbana. 34 oljor, de flesta aldrig tidigare visade, är med på utställningen.

Lars Ljunggren håller fast vid sitt naturromantiska måleri: landskapsbilder från fjällvärld och Sala-bygd, skogar och vatten, omväxlande med vårens första tussilago, blåsippor och vitsippor. Det är den Lars Ljunggren som konstvännerna känner igen.

Inspirationen hämtar han naturligtvis i skog och mark. Skissblocket är med på strövtågen och ger underlag till målningar.

— Det är rogivande att gå i skogen. Det bästa botemedlet mot magsår, säger han.

Allt som så småningom blir målningar går inte vägen över skissblocket. Lars Ljunggren är gammal i gamet, hans fotogra-

fiska minne uppövat genom åren.

— Men nu börjar det bli dags att lugna ner sig. Ska hålla på tre år till, sedan slutar jag.

— Ja, något kommer jag väl att måla ändå. Går nog inte att sluta helt, tillägger han.

— Det är ju roligt.

Bakom Lars Ljunggrens målningar finns äkta känsla för naturen. Penseldragen är var-samma, naturens egna färger speglas med fin lyhördhet. Ibland förstärks kontrasterna med någon djärvare färglick, men håller sig ändå inom den givna ramen — naturtrogenheten.

Ett par stilleben går i samma stil. Färgerna är dämpade, känslan med.

Lars Ljunggren närmar sig de 60. Utställningen blir en av hans sista, i alla fall säger han det själv.

— Hinner nog med en till innan jag slutar.

Utställningslokal är en liten torpstuga i Gudmundstorp. Den stuga som hans föräldrar ägde och där han växt upp. Där tillbringar han somrarna sysselsatt med måleri och trädgårdsarbete.

— Här är det lugn och ro. Här hörs fåglarnas sång.

Trädgårdslanden är välskötta, nästan klara för sådd. Mellan utställningsbesökarna påtar han i jorden.

Karl'n trivs. Det syns, inte bara på målningarna.

Per Arne Rahbek

1973.

DEN 29 APRIL 1980

Salakonstrnär tillbaka med utställning efter sju år

Efter sju år gör salakonstrnären Lars Ljunggren come back med en egen utställning. Sjukdom har under flera år tvingat honom att avhålla sig från måleriet men nu är han alltså tillbaka.

— Det är verkligen roligt med en egen utställning igen efter så många år, säger Lars, som visar 34 verk, alla målade sedan i höstas.

Mest är det landskap i Lars Ljunggrens traditionella stil

men där finns också blomsterstilleben representerade. Många av målningarna har motiv hämtade från Sala.

Utställningen som hålles i Glasmäster AB:s lokaler visas till och med första maj.

KONSTUTSTÄLLNING

hålles hos Glasmäster Rolf Pettersson AB
Aguéligatan 12

Fr.o.m. den 26 april. T.o.m. den 1 maj

ÖPPET:

Vardagar kl. 16.00—19.00

Sön- o. Helgdagar 14.00—19.00

Går även att göra ett besök under affärstid

Hjärtligt välkomna! Lars Ljunggren

1987

Begravningar

I Kristina kyrka har begravningsgudstjänst hållits över **Lars Ljunggren**. Som inledning spelade organist Anders Pettersson Gammal fäbodpsalm av O. Lindberg. Olof Lindelöf sjöng solo i Jag har hört om en stad av L. Lithell och Blott en dag av Lina Sandell Berg. Pastorsadjunkt Cristina Åström var officiellt under begravningen som inramades av psalmerna 297 och 20. Som avslutning spelades Auld lang syne i arrangemang av Anders Pettersson. Minnessunden hölls på Norrmanska.

5/7 - 06

Vår käre

**Lars
Ljunggren**

* 26 mars 1914

† Sala den 26 maj 2006

Christer och Nelly
Dan

Finn och Emma

Jeremie och Jenny

Övrig släkt och vänner

—
God natt

--- god sömn jag
önskar er, ni alla
vandringmän.

Vi sluta njunga och
skiljas

---vad mer om aldrig
vi träffas igen.

Jag har sagt något
litet och fattigt av
det som brunnit hos
mig och så snart
brinner ner, men
den kärlek, där
fanns, ej förgängelse
vet--- god natt

---god sömn åt er.

Dan Andersson

2/6 2006

Begravningen äger rum i
Kristina kyrka tisdagen
den 20 juni kl 13.30.

Valfri klädsel. Därefter
inbjudes till minnesstund
vid Norrmanska kök och
bar. O s a senast 13 juni
till Bergqvist begr byrå
tel 87080

Till minne

Lars Ljunggren

Konstnären Lars Ljunggren har avlidit i en ålder av 92 år.

Lars var en konstnärlig naturbegåvning och hans konst finns i många äldre hem i Sala. Gröna gången vid Måns Ols och naturen i Salas omgivning inspirerade honom. Vitsippor, blåsippor, tussilago och syrener var andra favoritmotiv. Under årens lopp hade Lars flera utställningar.

Lars hade ytterligare en begåvning som bara hans närmaste kände till; han hade en underbar sångröst och spelade ofta gitarr och sjöng.

För några år sedan drabbades Lars och hans familj av stor sorg då hans dotter Rosita Wapne av-

led efter kort tids sjukdom. Därefter kom ytterligare en sorg att drabba honom då han helt hastigt miste sin hustru, sjuksköterskan Eva Ljunggren. Efter dessa hårda slag under loppet av ett år återhämtade sig Lars aldrig helt.

Vi deltar med sonen Christer Ljunggren, dottersonen Dan Wapne samt sonsonen Finn Ljunggren i sorgen och saknaden efter Lars. Han var för oss en mycket speciell person då han även var en älskad morbror och en omtänksam människa. Vi minns de glada stunder vi fick tillsammans med Lars och Eva. Hos vår familj finns Lars minne alltid levande genom hans vackra konst, som pryder vårt hem.

Britt-Marie och Lars-Erik Hjelte

Lars Ljunggren
17 x 23 cm

Lars Ljunggren
22 x 27 cm

Lars Ljunggren, oljemålning på duk, 59 x 49 cm.

Christer Ljunggren, 2015-05-28: Det här är utsikten från min fars vindsvåning på Gustav Adolfsgatan 5. Där bodde han i ett rum och kök i 7-8 år på 1950-talet. Det var en oinredd vind med bjälkar och tegelgolv innan man kom in i lägenheten. Huset man ser är Vasagatan 11. Vasagatan går alltså från vänster till höger bortom det huset. Båda fastigheterna är idag rivna och ersatta med andra hus. Till höger finns ett hus med en tornbyggnad där jag tror politikern Rune Hedlund bodde.

Lars Ljunggren, 38 x 46 cm, Gruvans Antik & Kuriosa juni 2014.

Lars Ljunggren, oljemålning på pannå, 39 x 60 cm.

Lars Ljunggren, oljemålning på pannå, 51 x 40 cm.

Lars Ljunggren, pastell 1964, 40 x 30 cm.

Lars Ljunggren, pastell 1964, 49 x 30 cm.

Lars Ljunggren, oljemålning på pannå, 50 x 21 cm.

Lars Ljunggren, oljemålning på duk, 33 x 22 cm.

Lars Ljunggren, oljemålning, 46 x 72 cm

Lars Ljunggren, oljemålning på pannå, 33 x 41 cm.

Lars Ljunggren *Bergslagsgården*, oljemålning på pannå, 22 x 27 cm.

Lars Ljunggren *Gröna gången*
Oljemålning på pannå, 22 x 27 cm

Lars Ljunggren
Oljemålning på duk, 25 x 20 cm

Christer Ljunggren berättar 2014-10-14: Min far gjorde ramarna själv fram till 1960-talet. När vi skulle rama om den här målningen inför utställningen 2013 så satt ramen på vänstra sidan fast i färgen, så vi fick bättra på färgen lite innan Jan Törndahl ordnade en ny ram. Det var ibland bråttom att få sålt – pengarna behövdes...

Lars Ljunggren
Oljemålning på duk, 45 x 60 cm

Lars Ljunggren
Oljemålning på duk, 46 x 61 cm

Lars Ljunggren
Oljemålning på duk, 65 x 75 cm

Lars Ljunggren, oljemålning på duk, 55 x 65 cm.

Lars Ljunggren, oljemålning på duk, 49 x 59 cm.

Lars Ljunggren, oljemålning på pannå, 27 x 22 cm.

Lars Ljunggren
Oljemålning på pannå, 12 x 12 cm

Lars Ljunggren
Oljemålning på pannå, 12 x 17 cm

Christer Ljunggren, 2014-10-14: Det här är en av de sista tavlorna min far målade. Han var då 87-88 år.

Lars Ljunggren
Oljemålning på pannå, 13 x 15 cm

Lars Ljunggren, oljemålning på pannå, 16 x 16 cm.

Lars Ljunggren, oljemålning på pannå, 17 x 22 cm.

Lars Ljunggren, oljemålning på pannå, 18,5 x 22 cm.

Lars Ljunggren, oljemålning på pannå, 16 x 16 cm.

Lars Ljunggren, oljemålning på pannå, 16 x 16 cm.

Lars Ljunggren
Oljemålning på pannå, 60 x 50 cm.

Lars Ljunggren
Oljemålning på pannå, 22 x 27 cm

Lars Ljunggren
Oljemålning på pannå, 36 x 46,5 cm

Lars Ljunggren
Oljemålning på pannå, 45 x 60 cm

Lars Ljunggren
ca 60 x 70 cm, Gruvans Antik & Kuriosa juni 2014

Lars Ljunggren
ca 80 x 100 cm

Lars Ljunggren
ca 100 x 50 cm

Lars Ljunggren
Oljemålning på duk, Sala kommuns samlingar

Lars Ljunggren
Oljemålning på pannå, 64 x 51 cm

Lars Ljunggren, oljemålning på pannå, 27 x 22 cm.

Lars Ljunggren, gouache 21 x 26 cm

Lars Ljunggren, oljemålning på pannå 21 x 26 cm.

Lars Ljunggren, oljemålning på duk, 28 x 33 cm.

Bilder från utställningen hos Galleri Jan

Täljstenen i Sala, 27 april – 5 maj 2013

